

**עפ"ג 3403/03/14 - המערער בעפ"ג 3403-03-14: ,המשיב בעפ"ג
14838-03-14: ,יבגני סליוטיו נגד המשיבה בעפ"ג
3403-03-14: ,המערער בעפ"ג 14838-03-14: ,מדינת ישראל**

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

26 יוני 2014

עפ"ג 3403-03-14 סליוטיו נ' מדינת ישראל

עפ"ג 14838-03-14 מדינת ישראל נ' סליוטיו

בפני הרכב כב' השופטים:

י' גריל, ס. נשיא (אב"ד)

ב' בר-זיו, שופטת

כ' סעב, שופט

המערער בעפ"ג 3403-03-14: יבגני סליוטיו

המשיב בעפ"ג 14838-03-14: ע"י ב"כ עו"ד בני נהרי ו/או עו"ד שוש חיון

(להלן: "המערער")

נגד

המשיבה בעפ"ג 3403-03-14: מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז חיפה (פלילי) ע"י

ב"כ עו"ד גב' מ. רווח (להלן: "המשיבה")

המערער בעפ"ג

14838-03-14:

פסק דין

א. בפנינו שני ערעורים שהדיון בהם אוחד על גזר דינו של בית משפט השלום בעכו ב-ת"פ 5241-01-10, מיום 23.2.2014. בנוסף הוגש על ידי המערער ערעור על הכרעת הדין שניתנה ביום 19.5.13 על ידי כב' השופט, ס. הנשיא (בדימוס) משה אלטר.

ב. אלה הנסיבות הצריכות לענין:

נגד המערער, יליד שנת 1976, ונאשם נוסף בשם אלון פלד הוגש כתב אישום ובו שני אישומים.

באישום הראשון המתייחס הן למערער והן לנאשם הנוסף, נכתב שעובר לאפריל 2004 קשרו השניים קשר להונות את ציבור המשתמשים בכדורי "ויאגרה" ו"סיאליס" ולמכור במרמה אלפי כדורי "ויאגרה" ו"סיאליס" מזוייפים המפרים את סימן המסחר של חברת "Pfizer" וחברת "אלי-לילי" באמצעות אתרי אינטרנט שהוקמו על ידי המערער והנאשם הנוסף.

תרופות אלה מכירתן מותנית בקבלת מרשם רופא, והשניים אינם רוקחים מורשים.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, הקימו המערער והנאשם הנוסף אתרי אינטרנט בהם הציעו את הכדורים

המזוייפים למכירה באופן דיסקרטי ומבלי שדרשו להציג מרשם רופא מן הקונים.

המערער והנאשם הנוסף הציגו באתרים מצג כוזב לפיו התרופות הינן מקוריות ומאושרות. כמו כן פרסמו באתרים מידע אודות השימוש בתרופות, וכן השיבו לשאלות של מתעניינים וקונים באתרים בנוגע לשימוש בתרופות.

בחלק מן הפניות הציג עצמו הנאשם הנוסף במרמה כרופא.

המערער והנאשם הנוסף מכרו בצוותא במרמה מאות כדורים מזוייפים במשך כ-7 חודשים החל מאפריל 2004 ועד סוף אוקטובר 2004 לאנשים שנרשמו דרך האתרים, וסיפקו להם את התרופות באמצעות דואר גוביינא. תמורת המכירות של התרופות בחודשים אלה קיבלו המערער והנאשם הנוסף סך כולל של כ-60,000 ₪.

ג. עובר לאפריל 2004 מכר המערער כדורים מזוייפים לאנשים שפנו אליו בעקבות מודעה שהוא פרסם בעיתונות. בתאריך 1.11.04, יום מעצרו של המערער, הוא החזיק בביתו כדורים מזוייפים המיועדים להפצה כדלקמן: 2 ארגזים המכילים 276 אריזות מלאות בטבליות של "ויאגרה" 100 מ"ג, ו-161 כדורי "ויאגרה" בתפזורת, סך הכל: 1,265 כדורים.

וכן 33 כדורי "סיאליס" של 20 מ"ג בטבליות, ו-5 מעטפות אריזה לשליחה ובהם 36 כדורי "ויאגרה" ו-5 כדורי "סיאליס".

עוד נתפסו בבית המערער 306 אריזות ריקות של כדורי "ויאגרה" מזוייפים, 33 אריזות ריקות של כדורי "סיאליס" מזוייפים, 10 אריזות פלסטיק ריקות של כדורי ויאגרה מזוייפים וכן עשרות עלוני הסבר לצרכן ועשרות מדבקות הולוגרמה מזוייפות של "Pfizer".

בנוסף החזיק המערער בביתו מכשיר לקידוד כרטיסים מגנטיים ומכשירים לצריבת כרטיסי אשראי, ותוכנה ליצירת מספר כרטיס אשראי.

ד. נטען בכתב האישום שבמסגרת הקשר וכמתואר לעיל, מכרו המערער והנאשם הנוסף מאות כדורים מזוייפים הנחזים להיות "תכשיר מרשם", שלא על ידי רוקח מורשה, שלא באמצעות בית מרקחת, בית מסחר לתרופות או מוסד מוכר, ושלא באריזתם המקורית.

המערער והנאשם הנוסף סיפקו תרופות מזוייפות לקונים רבים מבלי לקבל מידע אודות מצבם הרפואי ובכך פעלו בדרך רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום להם לחבלה. המערער והנאשם הנוסף עסקו במכירה, הפצה והחזקה של טובין אשר סומנו ללא רשות בעל הסימן ובצורה העלולה להטעות אדם אחר. בתמורה לאמור, קיבלו המערער והנאשם הנוסף, במרמה, בנסיבות מחמירות, סך כולל של כ-60,000 ₪.

הנסיבות המחמירות מתבטאות, כך נטען באישום הראשון, בהפצה של מאות כדורי "ויאגרה" ו"סיאליס" מזוייפים, בתכנון מוקדם, בתחכום, בשיטתיות ובסיכון שלום הציבור ובריאות הציבור בהפצת תרופות מזוייפות ללא מרשם וללא בדיקת רופא.

כמו כן החזיק המערער בחומר ובמכשירים לייצור כרטיסי חיוב של חברות אשראי ללא הסכמת המנפיק.

ה. באישום הראשון מייחסת המשיבה למערער ולנאשם הנוסף את העבירות הבאות:

1. קשירת קשר לפי סעיף 499 (א) (1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
2. מעשה פזיזות ורשלנות - לפי סעיף 338 (8) לחוק העונשין + סעיף 29 לחוק העונשין (ריבוי עבירות).
3. מכירת והפצת טובין - לפי סעיף 60 (א) (3) לפקודת סימני מסחר (נוסח חדש) התשל"ב-1972 + סעיף 29 לחוק העונשין (ריבוי עבירות).
4. החזקת טובין - עבירה לפי סעיף 60 (א) (4) לפקודת סימני מסחר (נוסח חדש), התשל"ב-1972 + סעיף 29 לחוק העונשין.
5. קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 (סיפא) לחוק העונשין + סעיף 29 לחוק העונשין (ריבוי עבירות).
6. שימוש במסמך מזויף - לפי סעיף 420 לחוק העונשין + סעיף 29 לחוק העונשין (ריבוי עבירות).
7. חובת מרשם - עבירה לפי סעיפים 26 (א) + 60 לפקודת הרוקחים, התשמ"א-1981 (נוסח חדש) (להלן: "**פקודת הרוקחים**") + סעיף 29 לחוק העונשין (ריבוי עבירות).
8. מכירה קמעונית של תכשיר מרשם - עבירה לפי סעיפים 42 (א) + 60 לפקודת הרוקחים + סעיף 29 לחוק העונשין (ריבוי עבירות).
9. שיווק ויבוא - עבירה לפי סעיף 47 ב' (א) ו- (ג) + סעיף 60 לפקודת הרוקחים + סעיף 29 לחוק העונשין (ריבוי עבירות).

10. מכירת תכשירים, עבירה לפי סעיפים 47 + 60 לפקודת הרוקחים + סעיף 29 לחוק העונשין.

למערער בלבד ייחסה המשיבה באישום הראשון גם עבירה של החזקת ציוד לזיוף כרטיס לפי סעיף 18 לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986.

1. האישום השני מתייחס למערער בלבד, ונטען בו כי מכירתן של התרופות (ויאגרה + סיאליס) מותנית בקבלת מרשם רופא. לאחר החקירה אודות המתואר באישום הראשון חבר המערער לקרוב משפחתו והשניים קשרו להונות את ציבור המשתמשים בכדורי "ויאגרה" ו"סיאליס" ולמכור אלפי כדורי "ויאגרה" ו"סיאליס" מזוייפים תוך הפרת סימן המסחר של חברת "Pfizer" וחברת "אלי-לילי" באמצעות אתרי האינטרנט שהופעלו, כמתואר באישום הראשון, על ידי המערער.

המערער וקרוב משפחתו הפעילו את אתרי האינטרנט בהם הציעו את הכדורים המזוייפים למכירה באופן דיסקרטי ומבלי שדרשו מן הקונים להציג מרשם רופא. המערער הציג באתרים מצג כוזב לפיו התרופות הן מקוריות ומאושרות וכן פרסם באתרים מידע אודות השימוש בתרופות.

המערער וקרוב משפחתו מכרו כדורים מזוייפים בין השנים 2006-2008 לקונים שגרשמו דרך האתרים והם סיפקו את התרופות באמצעות דואר גוביינא.

התשלום בוצע לפי הוראות המערער וקרוב משפחתו על ידי הקונים בעת קבלת התרופות בסניפי הדואר לחשבונות של מספר חברות באמצעות בנק הדואר, ואולם, חברות אלה היו חברות קש שבעליהן הרשומים עזבו את הארץ והמערער וקרוב משפחתו השתמשו בהן כדי להסתיר ולהסוות את זהותם כמוכרים, וכן את מקור הכספים.

2. בתאריך 4.2.08, יום מעצרו של המערער וקרוב משפחתו, החזיק המערער בביתו וברכבו כדורים מזוייפים המיועדים להפצה כדלקמן:

227 כדורי "ויאגרה" מזוייפים, 261 כדורי "סיאליס" מזוייפים, קרטונים ואריזות "ויאגרה" ריקים ומזוייפים. בביתו וברכבו של קרוב המשפחה נתפסו 47 כדורי "ויאגרה" מזוייפים ו-45 כדורי "סיאליס" מזוייפים, חלקם במעטפות מוכנות לשליחה, וכן נתפסו אריזות קרטון ריקות של "ויאגרה" ועלוני מזוייפים.

נטען באישום השני, שהמערער ביחד עם קרוב משפחתו מכרו מאות כדורים מזוייפים הנחזים להיות "תכשיר מרשם" שלא על ידי רוקח מורשה, שלא באמצעות בית מרקחת, בית מסחר לתרופות או מוסד מוכר, ושלא באריזה המקורית.

המערער וקרוב משפחתו סיפקו תרופות מזויפות לקונים רבים מבלי לקבל מידע אודות מצבם הבריאותי ובכך פעלו באופן רשלני שיש בו כדי לסכן חיי אדם או לגרום להם לחבלה.

ח. לטענת המשיבה עסקו המערער וקרוב משפחתו במכירה והפצה של טובין שסומנו ללא רשות בעל הסימן ובצורה העלולה להטעות אדם אחר ובתמורה לאמור קיבלו המערער וקרוב משפחתו, במרמה, בנסיבות מחמירות, סך כולל של כ-300,000 ₪.

הנסיבות המחמירות מתבטאות, לטענת המשיבה, בהפצה של מאות כדורי "ויאגרה" ו"סיאליס", בתכנון מוקדם בתחום בשיטתיות בשימוש בחברות קש ובסיכון שלום הציבור ובריאות הציבור בהפצת תרופות מזויפות ללא מרשם וללא בדיקת רופא.

ט. המשיבה מייחסת למערער באישום השני את העבירות הבאות:

1. קשירת קשר לפי סעיף 499 (א) (1) לחוק העונשין.

2. מעשה פזיזות ורשלנות - לפי סעיף 338 (8) לחוק העונשין + סעיף 29 לחוק העונשין (ריבוי עבירות).

3. מכירת והפצת טובין - לפי סעיף 60 (א) (3) לפקודת סימני מסחר (נוסח חדש) התשל"ב-1972 + סעיף 29 לחוק העונשין (ריבוי עבירות).

4. החזקת טובין - עבירה לפי סעיף 60 (א) (4) לפקודת סימני מסחר (נוסח חדש), התשל"ב-1972 + סעיף 29 לחוק העונשין.

5. קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 (סיפא) לחוק העונשין + סעיף 29 לחוק העונשין (ריבוי עבירות).

6. שימוש במסמך מזויף - לפי סעיף 420 לחוק העונשין + סעיף 29 לחוק העונשין (ריבוי עבירות).

7. חובת מרשם - עבירה לפי סעיפים 26 (א) + 60 לפקודת הרוקחים + סעיף 29 לחוק העונשין (ריבוי עבירות).

8. מכירה קמעונאית של תכשיר מרשם - עבירה לפי סעיפים 42 (א) + 60 של פקודת הרוקחים + סעיף 29 לחוק העונשין (ריבוי עבירות).

9. שיווק ויבוא - עבירה לפי סעיפים 47 ב' (א) ו- (ג) + 60 לפקודת הרוקחים + סעיף 29 לחוק העונשין (ריבוי עבירות).

10. מכירת תכשירים, עבירה לפי סעיפים 47 + 60 לפקודת הרוקחים + סעיף 29 לחוק העונשין.

י. בישיבת ההקראה כפר המערער חלקית בעובדות שפורטו באישום הראשון, וכפר כפירה מלאה בעובדות שפורטו באישום השני, ולפיכך נקבע התיק לשמיעת ההוכחות (כתב האישום ככל שהוא מתייחס לנאשם הנוסף, בוטל לאיתור).

י"א. בהכרעת הדין, לאחר שמיעת הראיות, הרשיע כב' השופט (בדימוס) ס. הנשיא מ. אלטר, את המערער, לפי הודאתו, בביצוע כל העבירות שיוחסו לו באישום הראשון, למעט העבירות לפי סעיף 26 (א) ולפי סעיף 42 (א) לפקודת הרוקחים, כשמשתי עבירות אלה זוכה המערער.

י"ב. באשר לאישום השני קבע כב' השופט (בדימוס) ס. הנשיא מ. אלטר כי עלה בידי המשיבה להוכיח מעבר לכל ספק סביר גם את העובדות שנטענו באישום השני, וגם באישום זה כמו באישום הראשון קבע שאין מקום להרשיע את המערער בעבירות לפי סעיפים 26 (א) ו-42 (א) לפקודת הרוקחים ומשתי עבירות אלה של האישום השני, זוכה המערער גם כן.

י"ג. נוכח יציאתו לגימלאות של כב' השופט (בדימוס) ס. הנשיא מ. אלטר, דבר שלא איפשר לו לקבוע מועד לטיעונים לעונש, הועבר הטיפול בתיק מן השלב שלאחר הכרעת הדין לכב' השופט ויליאם חאמד.

י"ד. לבית משפט קמא הוגש גם תסקיר שירות המבחן למבוגרים מתאריך 26.1.2014, ממנו עולה כי המערער נטל אחריות, בפגישותיו עם שירות המבחן, לביצוען של העבירות נשוא שני האישומים, אך יחד עם זאת ניסה לטשטש ומסר מידע סותר על התנהלותו בעבירות אלה כאשר לגבי חלק מן העובדות טען שלא היה מודע לחומרת מעשיו, ולגבי חלק מן העובדות השליך את האחריות על שותפיו.

לדברי המערער, בהתחלה רכש את הכדורים המסייעים לטיפול בבעיית הזקפה ממנה סובל, בבית מרקחת, אך מאחר ומדובר בכדורים מאד יקרים והוא לא עמד בהוצאה זו החל לרכוש את הכדורים האלה מימאים הקונים אותם בחו"ל במחיר נמוך יותר. בהמשך החליט לעשות מזה "ביזנס" והחל למכור את הכדורים באמצעות אתרי

אינטרנט.

לדבריו, גם אחרי שנפתחו נגדו תיקים פליליים הוא בחר להמשיך בעיסוק מאחר וסבר שאינו עוסק במעשים פליליים.

עוד ציין המערער כי חש הזדהות עם הלקוחות שלו שסבלו מבעיה דומה שלו בתפקוד המיני ולכן בחר להמשיך לספק להם את התרופה.

ט"ו. התרשמות שירות המבחן היתה כי המערער אינו מסוגל בשלב זה להתבונן באופן אמיתי וישיר במניעיו האישיים לביצוע העבירות והדבר בא לידי ביטוי בשימוש במנגנוני הגנה של רציונליזציה בטשטוש של מעשיו.

בשנת 2006 כבר היה המערער בחקירת שירות המבחן בגין עבירת החזקת גלולות ויאגרה בכמות גדולה ללא מירשם, וגם אז טען שהכדורים מיועדים לשימוש עצמי לטיפול בבעייתו המינית. בסיכום התהליך המליץ אז שירות המבחן על עונש חינוכי של של"צ שאותו ביצע המערער על ידי העברת קורס מחשבים לילדים.

ט"ז. לדעת שירות המבחן, בהעדר סביבה רגשית תומכת אימץ לעצמו המערער דרך התמודדות של פיצוי והדחקת חלקיו הנכשלים. כך תיאר את תפקודו כנורמטיבי בדרך כלל בעוד שבפועל התרשם שירות המבחן שהמערער התקשה לשמור על רצף תעסוקתי ולהסתגל למסגרות לאורך זמן, ושבמשך מספר שנים עסק בעיסוק לא חוקי נשוא דיון זה.

נראה גם כי קיים אצל המערער טשטוש גבולות בין מותר לאסור.

בשלב בו טופל על ידי שירות המבחן הכיר המערער בחומרת מעשיו וזאת בשל הגבול שהמערכת המשפטית הציבה בפניו. יחד עם זאת, המערער אינו מודע למניעיו האישיים שהביאו אותו למעורבות בעבירות נשוא דיון זה, ולכן מעריך שירות המבחן כי ללא תהליך טיפולי מעמיק שיסייע למערער להבין את סיבותיו האישיות למעורבותו בעבירות הפליליות קיימת סבירות להישנות התנהגות בעייתית גם בעתיד.

מאידך, סבור שירות המבחן כי המערער זקוק לגבול מוחשי שיחבר אותו באופן ממשי לחומרת מעשיו ויציב בפניו את הגבול בין מותר לאסור. נוכח האמור לעיל המליץ שירות המבחן בפני בית משפט קמא להטיל על המערער עונש מאסר בעבודות שירות ובנוסף להעמידו במשך 18 חודשים בפיקוח שירות המבחן ולחייבו לחתום על התחייבות גבוהה להימנע מעבירה דומה בעתיד לפרק זמן קצוב.

י"ז. בדיון שהתקיים בפני בית משפט קמא לענין העונש, עמדה ב"כ המדינה על חומרת העבירות בהן הורשע

המשיב בשים לב לפגיעה בבריאות ציבור צרכני הכדורים, הפגיעה הממשית בבעלי זכויות הקנין הרוחני והפגיעה בתדמית ובכלכלת המדינה, וכן ציינה את התחכום הרב בביצוע עבירות אלה על ידי המערער (הקמת אתרים באינטרנט, ושימוש בחברות קש כדי להסוות את הזהות של המערער ושותפיו).

בנוסף עמדה ב"כ המדינה על הכספים הרבים שהמערער ואחרים קיבלו עקב פעילותם הפלילית.

כמו כן ציינה, כי חומרה טמונה גם בעובדה שהמערער שב לבצע את העבירות שבאישום השני, בשנת 2006, למרות שנפתחה חקירה נגדו בגין עבירות דומות שביצע בשנת 2004, דבר שגם מפריך את טענת המערער בפני שירות המבחן שהוא המשיך בביצוע העבירות כי סבר שמדובר בעסק חוקי.

י"ח. כמו כן ציינה ב"כ המשיבה את הרשעותיו הקודמות של המערער בעבירות לפי פקודת מס הכנסה, משנת 2001, ובעבירות של החזקת רכוש החשוד כגנוב ונסיון להפצת תכשיר רפואי שלא כדין שביצע בשנת 2005, ובגינום נדון בשנת 2006, ולפיכך, ביקשה שלא לאמץ את עמדת שירות המבחן אלא להטיל על המערער ענישה מרתיעה כשמתחם הענישה הראוי לדעתה בגין העבירות שבאישום הראשון הוא מאסר בפועל של 16 חודשים עד 30 חודשים, ולגבי העבירה לפי חוק כרטיסי חיוב המתחם הוא בין 8 חודשי מאסר בפועל עד 16 חודשי מאסר בפועל, ובגין העבירות נשוא האישום השני, המתחם המוצע על ידי המשיבה הוא 18 חודשי מאסר בפועל עד 36 חודשי מאסר בפועל.

י"ט. הסניגורים טענו לעומת זאת שיש לייחס משקל להודאת הנאשם במהלך משפטו לגבי חלק מעובדות כתב האישום, דבר שהביא לצמצום המחלוקת בין הצדדים וכן יש לייחס משקל לעובדה שההליכים כנגד נאשם מס' 2 (באישום הראשון) הופסקו, ושותפו של המערער, באישום השני (קרוב משפחתו), לא הועמד לדין דבר שפגע בזכות המערער להליך הוגן.

כ. ההגנה גם טענה לשיהוי ניכר בהגשת כתב האישום, שכן העבירות נשוא האישום הראשון בוצעו בשנת 2004 ואילו כתב האישום הוגש בינואר 2010 מבלי שניתן הסבר סביר לכך. לכן, טענו הסניגורים שיש להשית על המערער עונש לפי הרף התחתון במתחם הענישה שייקבע על ידי בית המשפט. בנוסף היפנו הסניגורים לתסקיר שירות המבחן, בהתייחס לנסיבות האישיות והרפואיות של המערער שהביאו אותו לבצע את העבירות בהן הורשע, ולרבות החרטה שהביע בפני שירות המבחן, וכן ציינו הסניגורים את התרשמות שירות המבחן שהמערער זקוק להליך טיפולי, ולרבות המלצת שירות המבחן להטיל על המערער עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

כמו כן ציינו הסניגורים שעברו הפלילי של המערער איננו מכביד והוא כולל הרשעה קודמת אחת משנת 2001, בעבירה שאיננה מן הסוג בו הורשע המערער בתיק זה (בית משפט קמא כתב בגזר דינו, שלאחר הטיעונים הגישה המדינה הודעה אליה צירפה פסק דין שניתן כנגד המערער במסגרת הרשעה נוספת, ת"פ 3666/05 בית משפט שלום עכו, זאת בהמשך לנתונים ששירות המבחן ציין לענין זה בתסקירו).

כ"א. בית משפט קמא ציין, כי מפסקי הדין שהוגשו לעיונו מטעם המשיבה נמצא כי בתי המשפט הטילו על נאשמים בעבירות דומות עונשים של מאסר בפועל לתקופות שונות (16 חודשים וכן 20 חודשים) בצד קנסות כספיים ועונשים נילווים, ואילו מפסקי דין שהגישה ההגנה, עולה כי בתי המשפט הטילו עונשים של מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ובחלק אחר הוטלו עונשי מאסר על תנאי.

כ"ב. בהמשך עמד בית משפט קמא על חומרת העבירות שביצע המערער, עבירות הפוגעות באינטרס הציבורי שעניינו שמירה על בריאות הציבור, הואיל והפצת כדורים מזויפים יוצרת סיכון ממשי ומוחשי ביותר לפגיעה בבריאות ציבור רוכשי הכדורים המזויפים שסופקו על ידי המערער ושותפיו, שאינם רוקחים ובעלי הכשרה מקצועית מתאימה, ללא מרשם רפואי, וללא בדיקה רפואית של נוטל הכדורים, ומבלי לדעת את המצב הרפואי של רוכש הכדורים.

כ"ג. בנוסף פוגעים מעשי עבירה אלה בזכויות של החברות בעלות סימן המסחר ומערערות את הציבות הכלכלית הציבורית. המערער במעשיו אלה, כך קבע בית משפט קמא, נהג כמי שבריאות הציבור אינה נחשבת בעיניו תוך העדפת האינטרס הכלכלי האישי שלו על ידי הפקת רווחים ממעשה התרמית וההונאה. אינטרסים אלה העדיף המערער על פני הצורך בשמירה על בריאות הזולת והשמירה על זכויותיהם של בעלי הזכויות והקנין הרוחני.

כ"ד. מציין בית משפט קמא, שהמערער ושותפיו מכרו מספר רב של כדורים מזויפים באמצעות אתרי האינטרנט והסכומים שנתקבלו על ידי המערער וחבריו במסגרת פעילות פלילית זו מעידים על היקף הפעילות עצמה. ומכאן שציבור רחב של צרכנים נחשף לסיכון מוחשי שבהפצת כדורים מזויפים אלה.

מוסיף בית משפט קמא, שציבור צרכנים זה הוטעה נוכח המצג הכוזב של המערער ושותפיו לגבי מקורות התכשירים והסדרת אמצעי אספקה ותשלום. אין לומר, כך קבע בית משפט קמא, כי היה זה כשלון יחיד של המערער אלא הוא ביצע שרשרת ארוכה של מעשי עבירה תוך הטעיית והונאת ציבור רחב של צרכנים, משך מספר שנים. בנוסף עמד בית משפט קמא על התכנון המוקדם, התחכום הרב והתעוזה.

כ"ה. בית משפט קמא קבע שמעשי העבירה של המערער ושותפיו מצביעים על נסיבות מחמירות המציבות מעשי עבירה אלה ברף גבוה במדרג החומרה ומצביעות על מסוכנות של המערער לציבור הרחב. התמורה הכוללת שגבו המערער ושותפיו במסגרת פעילותם הפלילית בסך של כ-360,000 ₪ מהווה אף היא נסיבה המלמדת על התחכום, התכנון והתעוזה שהביאו להפקת רווחים בסכומים כאמור, בדרכי פשע.

כ"ו. יתר על כן, מציין בית משפט קמא, כי המערער ידע שמתנהלת כנגדו חקירה עוד בתחילת שנת 2005 בגין העבירות נשוא האישום הראשון שביצע בשנת 2004, אך הוא לא חדל ממעשי העבירה, לא הפנים את המסר, וכשנתיים לאחר מכן הוא נמצא מבצע אותו סוג של מעשי עבירה בדיוק ואף עלה בידו לקבל

מציבור הרוכשים במרמה, הונאה וזיוף סכומים גבוהים יותר מאשר הסכומים שקיבל בפעילותו הפלילית
נשוא האישום הראשון, דהיינו, בגין העבירות נשוא האישום השני קיבל המערער סך כולל של בערך
300,000 ₪.

שובו של המערער למעשי עבירה אלה, למרות החקירה וההליכים שנפתחו כנגדו מוכיח, לדעת בית משפט
קמא, כי המערער מסוכן מאד לציבור. הוא לא התחבר לחומרת מעשיו ולא התחרט בגינם כלל.

כ"ז. יחד עם זאת הביא בית משפט קמא בחשבון שהמערער הודה בחלק מעובדות כתב האישום, דבר
שצמצם את המחלוקת בין הצדדים וכן הביא בחשבון שעברו הפלילי של המערער אינו מכביד, וכולל
שתי הרשעות קודמות. האחת משנת 2001 בגין עבירות שלא מסוג העבירות בהן הורשע בתיק זה,
והשניה, משנת 2006, בגין החזקת רכוש החשוד כגנוב ונסיון למכור תכשיר רפואי שלא כדין.

אמנם, כך ציין בית משפט קמא, הרשעתו הקודמת האחרונה של המערער היתה בגין עבירה אשר בתחום נשוא
העבירות בהן הורשע בתיק נשוא הדיון, אך מדובר בהרשעה מלפני למעלה מתשע שנים. מדובר בעבירה שאותה
ביצע המערער בתקופה הרלוונטית לכתב האישום כאן, בסמוך לאחר ביצוע העבירות נשוא האישום הראשון,
ולפני ביצוע העבירות שבאישום השני.

כ"ח. בית משפט קמא גם נתן משקל לשיהוי הממשי בהעמדת המערער לדין, כשהעבירות נשוא האישום
הראשון בוצעו בשנת 2004 ואילו כתב האישום הוגש בחלוף למעלה מחמש שנים ללא הסבר סביר
לשיהוי זה. ואולם, המשקל לשיהוי זה איננו מכריע הואיל ולדעת בית משפט קמא, לא חל שיהוי
בהעמדת המערער לדין בגין העבירות נשוא האישום השני דהיינו, עבירות שבוצעו בשנים 2006-2008.

מוסיף בית משפט קמא, שסביר הוא כי חקירת מעשי עבירה אלה, נוכח היקף המעשים, והאמצעים שהמערער
ושותפיו נקטו לביצועם, והממצאים שנמצאו כמתואר בכתב האישום, דרשה זמן לא קצר.

כ"ט. בית משפט קמא קבע, כי מתחם הענישה הראוי בגין כל העבירות הינו מאסר בפועל לתקופה של 10
חודשים עד 24 חודשים, מאסר על תנאי, וחתימה על התחייבות כספית.

בית משפט קמא דחה את המלצת שירות המבחן להטיל על המערער עונש שירוצה בעבודת שירות, בצינו כי
העונש שראוי כי יוטל בסופו של יום על נאשם שהורשע בדין נתון לשיקול דעתו הבלעדי של בית המשפט.

על יסוד כל אלה הטיל בית משפט קמא על המערער עונש מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, מאסר
מותנה בן 12 חודשים למשך שלוש שנים שלא יעבור בתקופה זו אחת העבירות בהן הורשע בתיק זה, וכן חתימה
על התחייבות כספית בסך של 20,000 ₪.

ל. המערער הגיש ב-עפ"ג 3403-03-14 הודעת ערעור המתייחסת הן להכרעת הדין והן לגזר הדין, וזאת בהתייחס לעונש המאסר בפועל של 12 חודשים. טענת המערער היא שעונש זה מחייב התערבות ערכאת הערעור נוכח סטייתו ממסגרת הענישה המקובלת בעבירות שעניינו בהן.

לטענת המערער היה על בית משפט קמא להתחשב בעובדה שההליכים כנגד שני השותפים לעבירה (אלון פלד באישום הראשון וסטס פלינר באישום השני) הופסקו למעשה, דבר הפוגע ביכולת בית המשפט להעריך נכונה את תרומת כל אחד מן המעורבים בפרשה לביצוע העבירה.

ל"א. כמו כן, מדגישה ההגנה את טענת השיהוי. כתב האישום הוגש ביום 30.12.09, העבירות נשוא האישום הראשון בוצעו בשנת 2004 וגזר הדין ניתן ביום 23.2.14. לדעת הסניגורים שגה בית משפט קמא בקביעתו שאין לייחס חשיבות רבה לשיהוי, הואיל והעבירות נשוא האישום השני בוצעו בשנים 2006-2008. לטעמם של הסניגורים, אין כל קשר בין שני האישומים שהתבצעו בפער של מספר שנים זה מזה.

הסניגורים גם מפנים לפסיקה בדבר הקשר בין חלוף הזמן או שיהוי בהגשת כתב האישום לבין מדיניות הענישה.

ל"ב. כמו כן סבור המערער, כי בית משפט קמא חרג באופן קיצוני מהמלצת שירות המבחן הגם שמדובר בתסקיר מקיף מעמיק ומאוזן. בנוסף לא נתן בית משפט קמא, כך נטען, משקל מתאים לנסיבות האישיות של המערער.

עוד סבור המערער, כי בית משפט קמא הטיל עליו עונש חמור בהרבה ממדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע.

מכאן העתירה להקל משמעותית בענישה ולהטיל על המערער עונש של מאסר בפועל שיוכל לרצות בעבודת שירות.

נציין שביצועו של גזר הדין עוכב.

ל"ג. גם מטעם המדינה הוגש ערעור (עפ"ג 14838-03-14), ובו נטען, כי שגה בית משפט קמא משהטיל על המערער עונש מאסר קצר, זאת בהתחשב באישומים בהם הורשע. לטענת המדינה, היה על בית משפט קמא להטיל על המערער עונש מאסר ממושך הרבה יותר, בשים לב לנסיבות המחמירות כשהמערער מבצע את העבירות לאורך שנים ואינו חדל מפעילותו העבריינית גם לאחר שנחקר במשטרה ונעצר בגין האירועים נשוא האישום הראשון.

עוד נטען, כי שגה בית משפט קמא כשנמנע מלהטיל על המערער עונש כספי והטיל עליו רק התחייבות כספית, במיוחד כשפעילותו העבריינית של המערער גרמה להפעלת מלוא המערכת (משטרת ישראל, הפרקליטות ובית המשפט).

ל"ד. בין יתר הדברים מציינת המדינה בערעורה, שההליכים נגד שותפו של המערער באישום הראשון (אלון פלד) הותלו לאחר שהתברר כי עזב את הארץ עוד טרם הגשת כתב האישום.

כנגד סטס פלינר, בן דודו של המערער, הוגש ביוני 2009 כתב אישום נפרד בגין שותפות עם המערער בעבירות נשוא האישום השני. ההגשה בנפרד היתה משום שסטס פלינר אמור היה להעיד כעד תביעה במשפטו של המערער. ואולם, בסמוך למועד העדות (למרות שעדותו לא נשמעה לבסוף), עזב את הארץ, ולכן ההליכים במשפטו הותלו בשל כך.

ל"ה. המדינה טוענת בערעורה כי העונש שהוטל על המערער הוא עונש קל ביחס לכל אישום בנפרד, ובוודאי ביחס לשני האישומים יחדיו וזאת בשים לב לעובדות שפורטו בשני האישומים והעבירות הרבות והחמורות בהן הורשע המערער.

לטעמה של המדינה הנסיבות המחמירות בעניינו של המערער מחייבות ענישה ברף העליון של המתחם שנקבע.

במיוחד, בין היתר נוכח העובדה שהמערער המשיך בפעילותו העבריינית, למרות החקירה שנוהלה נגדו בשנת 2004, וזאת על ידי הפעלת אתרי אינטרנט ומכירת התרופות המזויפות דרכם. בשנים 2006-2008 לא נרתע המערער מלחזור ולבצע אותן עבירות למרות חקירת המשטרה שנוהלה נגדו.

ל"ו. מדובר, לטענת המדינה, בעבירות שבוצעו בתחום, תכנון, ותעוזה, שהביאו בסופו של יום להפקת רווחים בסכומים המופיעים בכתב האישום, בדרכי פשע, ולכן לא היתה הצדקה לגזור את עונשו של המערער ברף התחתון.

ל"ז. עוד טוענת המדינה, כי המערער נהג כלפי שירות המבחן באופן מתוחכם ומניפולטיבי והוליך שולל את שירות המבחן בטענתו כאילו סבל מבעיית אין-אונות ורכש את הכדורים לשימוש עצמי, זאת לאחר שסגן הנשיא בדימוס מ. אלטר דחה בהכרעת הדין את טענת המערער כאילו הכמות האדירה שהוחזקה על ידו ונתפסה בפברואר 2008 היתה לשימוש עצמי, וכב' השופט (בדימוס) ס. הנשיא מ. אלטר הגדיר טענה זו כ"מופרכת על פניה".

ל"ח. המדינה גם מציינת שבשנת 2006 נדון המערער בעבירות העוסקות בהחזקת כדורים מזויפים. תיק זה הסתיים ללא הרשעה ובשל"צ, כשהמערער נהנה מן העובדה שלמרות חקירתו במשטרה ומעצרו בגין

האישום הראשון טרם הוגש נגדו כתב אישום באותה עת. מדגישה ב"כ המדינה, שאמנם מדובר בעבירות מלפני תשע שנים, אך עסקינן בעבירה מיום 26.1.05 משמע, לאחר מעצרו של המערער בגין האישום הראשון.

גזר דין זה (שבת.פ. 3666/05 שלום עכו) הוא בגדר נסיבה לחומרה, שהרי החזקת כדורים בוצעה כבר אז על ידי המערער, ובית המשפט הלך אז לקראתו, אך המערער המשיך במעלליו.

ל"ט. כמו כן נטען, כי שגה בית משפט קמא משלא הטיל על המערער עונש הכולל רכיב של קנס במיוחד כשמדובר בעבירות שעניינן הפרת קנין רוחני, לשם מטרות רווח כספי והרי בגין שני האישומים הופקו רווחים כספיים של 360,000 ₪ ולכן היה מקום להטיל קנס על המערער, כשהיה מקום לתת ביטוי לפגיעה הבוטה בסימני מסחר רשומים של חברות התרופות בעלות הזכויות, תוך הפרת ההוראות בפקודת סימני המסחר שנועדו להגן על זכויות יוצרים וקנין רוחני, ותוך הפרת הוראות הדין בפקודת הרוקחים שנועדו להגן על שלומם ובריאותם של ציבור משתמשי תרופות המרשם.

מציינת המדינה בערעורה, כי מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע המערער כוללת בדרך כלל קנסות יחסית גבוהים.

מ. בדיון שהתקיים בפנינו ביום 22.5.14, פירטו בפנינו באי כח שני הצדדים את טיעוניהם.

במהלך הדיון ולאחר הפסקת התייעצות, הודיע הסניגור עו"ד ב. נהרי כדלקמן:

"אני מודיע בשם מרשי הנוכח כאן באולם ולאחר שהסברתי לו במה דברים אמורים, כי אנו חוזרים בנו מן הערעור שהגשנו בעפ"ג 3403-03-14, הן בכל הנוגע לערעור על הכרעת הדין והן בכל הנוגע לערעור על גזר הדין, ובהתייחס לערעור המדינה עפ"ג 14838-03-14 נתמקד בטיעונו אך ורק לרכיב של הקנס וזאת לאחר שחברתי, באת כח המדינה, הודיעה שהמדינה חוזרת בעפ"ג 14838-02-14 מערעורה לגבי תקופת המאסר, ותצמצם את הטעון שלה לענין הקנס, כששני הצדדים משאירים את שיעור הקנס לשיקול דעת בית המשפט לאחר שישמע טיעונים בענין זה בלבד".

המערער אישר כי הוא מבין את הדברים ומסכים להם, וב"כ המדינה הודיעה מצידה כי המדינה חוזרת בה מערעורה ב-עפ"ג 14838-03-14 בכל הנוגע לאורך תקופת המאסר והטיעון של באי כח הצדדים יהא רק לענין הקנס ששיעורו יישאר לשיקול דעת ההרכב לאחר שמיעת הטענות.

להודעותיהם של באי כח הצדדים ולהסכמתו של המערער, ניתן תוקף של החלטה ובאי כח הצדדים מיקדו את

טיעוניהם בענין הקנס.

מ"א. ב"כ המדינה הפנתה בטיעוניה לנסיבות המחמירות וציינה, כי בעבירות הנעשות למטרת רווח, טבעי להטיל קנס בצד מאסרים ומאסרים מותנים ואין המדובר בקנס נמוך אלא קנס של עשרות אלפי שקלים, הואיל ומדובר בעשיית רווח תוך כדי פעילות עבריינית ולכן ראוי להטיל קנס גבוה.

כמו כן עמדה ב"כ המדינה על חומרת הנסיבות, חומרה העולה מתוך המפורט בשני האישומים שלפיהם הורשע המערער.

מ"ב. הסניגור ציין, כי בית משפט קמא התחשב בוודאי באמור בתסקיר שירות המבחן ובמצבו הכלכלי של המערער כשבתסקיר נכתב שהמערער נמצא בהליך של פשיטת רגל (נציין, כי בתסקיר נכתב בעמ' 2: "בשנת 2004 הכריז על פשיטת רגל על רקע חובות כבדים שהצטברו בעסק, אותם סיים לשלם לפני כשנה").

מ"ג. לטענת הסניגור בית משפט קמא החמיר בעונש המאסר בפועל שהטיל על המערער ובסופו של דבר לא הטיל קנס.

הסניגור חזר והעלה את טענת השיהוי, והוסיף, שהמערער התייצב לכל הישיבות שהתקיימו, ואילו מספר רב של עדי תביעה לא התייצב. ההקראה התקיימה ביום 1.3.10 ומועד ההוכחות הראשון היה 25.5.11. כמו כן הפרש הזמן בין הכרעת הדין לבין גזר הדין הוא כמעט שנה, דבר שאינו מובן, אך לטעמו של הסניגור בית משפט קמא לא נתן לזה כלל משקל.

כמו כן ציין הסניגור, שהמערער היה במעצר בית תקופה מאד ארוכה דבר שפגע מאד במצבו הכלכלי, וכן הפנה הסניגור לפסיקה רלוונטית. בנוסף ציין הסניגור, כי אביו של המערער חלה במחלה קשה לפני כשנה, והמערער סועד אותו. עוד טען, שהמערער עומד לרצות עונש מאסר לתקופה לא קצרה.

עד כאן תמצית טיעוניהם של באי כח הצדדים.

מ"ד. בשים לב להסכמה אליה הגיעו הצדדים בשעת הדיון בפנינו, ביום 22.5.14, דין ערעורו של המערער - להידחות, כך שהדיון מתמקד אך ורק באותו חלק של ערעור המדינה שבו טוענת המדינה שהיה על בית משפט קמא להטיל קנס על המערער.

מ"ה. לאחר שנתנו דעתנו לעובדות שפורטו בשני האישומים שבהם הורשע המערער בהתאם להכרעת הדין של בית משפט קמא, ולאחר שעיינו בתסקיר שירות המבחן, בגזר דינו של בית משפט קמא, בהרשעותיו

הקודמות של המערער, בטיעוניהם המפורטים של באי כח שני הצדדים, ובפסיקה הרלוונטית, סבורים אנו, שיש לקבל את ערעור המדינה ולהטיל על המערער קנס, זאת בנוסף לעונשים האחרים שהוטלו עליו לפי גזר דינו של בית משפט קמא.

מ"ו. אנו מפנים לע"פ 7972/11 עמיר יעקב ואח' נגד מדינת ישראל (מיום 1.11.12) שם כתבה כב' המשנה לנשיא, השופטת מ. נאור, בפסקה 17:

"המערערים, כל אחד בנפרד, הפיק רווח כספי מהמעשים. על עבירות שיש עמן רווח כספי ראוי בדרך כלל להטיל קנס שלמצער יוציא את בלעו של העברין מפיו ויהפוך את העבירה ללא משתלמת. כך נעשה במקרה זה וכך ראוי שייעשה. על כן, אין הצדקה להתערב בגובה הקנסות וגם לא לערוך חישובים מתמטיים מדויקים באשר לגובה הרווח שהפיק כל אחד מהמערערים."
(ההדגשה שלנו)

מ"ז. כמו כן בע"פ 3829/13 יואל שניידר נגד מדינת ישראל, מיום 10.10.13 כתב כב' השופט נ' הנדל, בפסקה 4:

"שיקול נוסף בענישה בעבירות מעין אלו נובע מכך שהרווח המופק מביצוע עבירות פיסקליות אלו הינו כלכלי בעיקרו. יש לדאוג לכך שהעבירה לא תהא משתלמת גם בהיבט הכלכלי. לכן ישנה חשיבות לא מבוטלת בהטלת קנס גם בשיעור ממשי אשר ירתיע עבריינים מלשוב ולסטות מדרך הישר. עם זאת, הקנס צריך לשקף איזון קורלטיבי בין גובהו והמאסר שנגזר תחתיו, לבין יכולתו הכלכלית האמיתית של האדם לעמוד בו."

מ"ח. בענייננו הנסיבות החמורות של ביצוע העבירות נשוא שני האישומים, מדברות בעד עצמן.

נכון הוא שהעבירות בוצעו לפני שנים, אך יש להביא בחשבון את התקופה הארוכה שבמהלכה בוצעו העבירות, דהיינו, האישום הראשון: אפריל 2004 עד 1.11.14, והאישום השני: 2006 עד 2008, כשכתב האישום הוגש כנגד המערער ביום 30.12.09.

נוסף חומרה מתווסף נוכח העובדה שלמרות שהמערער נעצר ונחקר בגין העבירות נשוא האישום הראשון (ב-2004), לא מנע ממנו הדבר לבצע בתקופה של 2006-2008 את העבירות נשוא האישום השני. מה גם, שב-ת.פ. 3666/05 של בית משפט השלום בעכו, נדון המערער בגין עבירות של החזקת רכוש חשוד כגנוב ונסיון לשווק תכשיר רפואי שלא כדין לאחר שנתפסו ברכב בו נסע 170 חפיסות של גלולות "ויאגרה", וכן 20 חפיסות של גלולות "סיאליס" שאותן ביצע ביום 26.1.05, ובגזר הדין מיום 5.10.06, התחשב בית משפט קמא בגילו של המערער ובנסיבות שתוארו בתסקיר שירות המבחן שהונח בפניו ולפיכך הוטלו עליו בזמנו 80 שעות של"צ, ללא הרשעה.

כל האמור לעיל לא מנע מן המערער להמשיך בביצוע העבירות, כשהתקופה נשוא האישום השני היא משנת 2006 עד 2008.

בית משפט קמא מציין בגזר דינו (עמ' 108) :

"שובו של הנאשם למעשי עבירה כאמור, חרף החקירה וההליכים שנפתחו נגדו כאמור, מוכיח כי הנאשם מסוכן מאד לציבור, לא התחבר לחומרת מעשיו ולא התחרט בגינם כלל".

מ"ט. בצדק עמד בית משפט קמא על כך, שמדובר בעבירות הפוגעות באינטרס הציבורי שעניינו שמירה על בריאות הציבור. הפצת כדורים מזוייפים יוצרת סיכון ממשי ומוחשי ביותר לפגיעה בבריאות ציבור רוכשי הכדורים המזוייפים, ומה גם שמעשי עבירה אלה פוגעים גם בזכויות של החברות בעלות הסימן המסחרי.

בצדק גם עמד בית משפט קמא על כך שהתנהלות המערער ושותפיו מלמדת על תכנון מוקדם, תחכום רב, וכן תעוזה חריפה ומסוכנת.

המערער ושותפיו קשרו קשר לביצוע עבירות, בהמשך הקימו אתרי אינטרנט לפרסום הסחורה ויצירת קשר עם ציבור הצרכנים, לשם הכשרת הקרקע להפצת הכדורים בציבור. המערער ושותפיו דאגו לפרסם מידע כוזב שנטע בלב הציבור אמונה כי מדובר בכדורים מקוריים שאושרו, וכי הספק הוא בעל מומחיות רפואית בנדון.

נ. המערער ושותפיו גבו כספים מציבור הרוכשים באמצעות חברות קש כדי לטשטש עקבותיהם ולהסוות את זהותם ואלה נסיבות מחמירות המציבות את מעשי העבירה ברף גבוה במדרג החומרה. התמורה הכוללת שגבו המערער ושותפיו במסגרת פעילותם הפלילית, מסתכמת ב - 360,000 ₪ לערך. בין היתר עמד בית משפט קמא, ובצדק, על כך שהסכומים שנתקבלו על ידי המערער וחבריו במסגרת פעילותם הפלילית מעידים על היקף הפעילות עצמה, כשציבור רחב של צרכנים נחשף לסיכון המוחשי שבהפצת כדורים מזוייפים אלה.

עוד כותב בית משפט קמא (עמ' 108 לגזר הדין):

"התמורה הכוללת שגבו הנאשם ושותפיו במסגרת פעילותם הפלילית הנ"ל, בסך כולל של 360,000 ₪ לערך, מהווה אף היא נסיבה המלמדת על התחכום, התכנון והתעוזה, שהביאו, בסופו של יום, להפקת רווחים בסכומים כאמור, בדרכי פשע...."

(ההדגשה שלנו).

נ"א. נוכח האמור לעיל ומכיוון שברי כי העבירות בוצעו לצורך הפקת רווח כספי, ובענייננו אכן הפיקו

המערער ושותפיו רווח כספי של ממש כתוצאה מפעילותם הפלילית, ראוי להשית על המערער קנס שירתיע מפני ביצוע עבירה שבצידה רווח כלכלי.

נ"ב. בצד שיקולים אלה, אנו מביאים בחשבון, בין היתר, את העובדה שעל המערער יהא עתה לרצות עונש מאסר בפועל של 12 חודשים. כמו כן, מביאים אנו בחשבון את האמור בתסקיר שירות המבחן, ובנוסף אנו מנחים את עצמנו בהתאם לכלל שאין זו דרכה של ערכאת הערעור למצות את הדין עם הנאשם שעה שמתקבל ערעור המדינה על קולת העונש.

נ"ג. בשים לב לכל האמור לעיל, אנו מחליטים להטיל על המערער קנס בסכום של 30,000 ₪ (או 6 חודשי מאסר במקומם), שישולם בפריסה כפי שנורה להלן, ולאחר שיסיים לרצות את עונש המאסר בפועל שנגזר עליו בגין התיק נשוא הדין.

נ"ד. התוצאה מכל האמור לעיל היא כדלקמן:

1. אנו דוחים את ערעורו של המערער שב-עפ"ג 3403-03-14.

2. אנו מקבלים חלקית את ערעור המדינה בעפ"ג 14838-03-14 ומטילים על המערער תשלום קנס בסכום של 30,000 ₪ (שלושים אלף ₪), או 6 חודשי מאסר במקומם.

הקנס ישולם על ידי המערער ב-20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים של 1,500 ₪ כל אחד, התשלום הראשון יתבצע לא יאוחר מאשר 60 יום לאחר תום ריצוי עונש המאסר בפועל נשוא תיק זה, וכך הלאה מידי חודש בחודשו עד לפרעון המלא בפועל.

3. כל שאר חלקי גזר הדין של בית משפט קמא עומדים בעינם ללא כל שינוי.

4. על המערער להתייצב לריצוי מאסרו בפועל בבית המעצר קישון **בתאריך 27.7.14 עד השעה 10:00** או על פי החלטת שב"ס כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

על המערער לתאם את הכניסה למאסר כולל האפשרות למיזן מוקדם, עם ענף אבחון ומיזן של שב"ס טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

ניתן היום, כ"ח סיוון תשע"ד, 26 יוני 2014, במעמד הנוכחים .

כמאל סעב, שופט

ברכה בר-זיו, שופטת

יגאל גריל, סגן נשיא
אב"ד